2.2. CÁC CẤU TRÚC ĐIỀU KHIỂN

- CÁU TRÚC RĒ NHÁNH
- CÂU TRÚC LĂP
- PHƯƠNG THỰC
- O XỬ LÝ NGOẠI LỆ

1. CấU TRÚC RỄ NHÁNH

- Cấu trúc if
- Cấu trúc switch . . . case

CÂU TRÚC IF Câu lệnh if ...else Cú pháp if (biểu thức điều kiện) { //Khối lệnh A } //Khối lệnh B //Khối lệnh B

CÂU TRÚC IF

- · Chú ý:
 - Nếu khối lệnh chỉ có 1 câu lệnh thì không cần dùng cặp ngoặc nhọn { }
 - Nếu có một chuỗi các điều kiện xử lý liên tục, có thể sử dụng nhiều if lồng nhau.

```
CẤU TRÚC IF
Câu lệnh if ...else if
Cú pháp
                              Ý nghĩa:
                              Nếu biểu thức điều kiện 1 đúng thì
if (biểu thức điều kiện 1)
                                     thực hiện Khối lệnh 1
                              Ngược lại, biểu thức điều kiện 2
                              đúng thì
else if (biểu thức điều kiện 2)
                                     thực hiện Khối lệnh 2
  //Khối lệnh 2
                              Ngược lại tất cả các điều kiện
                              trên thì
else
                                     thực hiện Khối lệnh n
  //Khối lệnh n
```

CÂU TRÚC SWITCH Cú pháp Ý nghĩa switch(biểu thức điều khiển) case: liệt kê các trường hợp cần xét case giá trị 1: • giá trị i: là các giá trị hằng cần //Tập lệnh 1 so sánh với biểu thức điều break; **case giá trị 2:** //Tập lệnh 2 • Nếu biểu thức điều khiển bằng giá trị i thì tập lệnh i được thực break; hiện. default: · Nếu các case không thỏa thì //Tập lệnh n thực hiện phát biểu default break; (nếu có)

CÂU TRÚC SWITCH

- Các giá trị của các phát biểu case phải khác nhau, không có 2 case có cùng giá trị
- Kết thúc phát biểu case phải có break.
- Nếu muốn nhiều case cùng thực hiện một tập lệnh thì viết như sau:

```
case giá trị 1:
case giá trị 2:
....//Tập lệnh chung
```

CÂU TRÚC SWITCH

Chú ý:

- Chỉ sử dụng switch cho các kiểu dữ liệu nguyên thủy như: int, string, char, bool... (biến thuộc kiểu dữ liệu hữu hạn, đếm được)những kiểu khác kể cả float, double nên sử dụng if
- Các giá trị phải là một hằng số như: 10, "Hà nội". . . Nếu cần tính toán dữ liệu so sánh khi runtime thì nên dùng hàm if

Viết chương trình mô phỏng một chiếc máy tính. Chương trình có thể thực hiện các phép toán cộng, trừ, nhân và chia

```
Mhap so thu nhat: 2

Nhap so thu hai: 5

MAIN MENU:

1. Cong

2. Tru

3. Nhan

4. Chia

Nhap phep tinh ban muon thuc hien: 3

Ket qua cua phep nhan la 10
```

3.2. CẤU TRÚC LẶP

- while
- do...while
- for
- break và continue

CÂU TRÚC WHILE

- Thực thi vòng lặp nhiều lần nhưng không biết trước sẽ lặp bao nhiêu lần trước khi vòng lặp thực hiện
- Cú pháp
 while (<biểu_thức_logic>)
 {
 // Khối lệnh

Ý nghĩa: Kiểm tra biểu_thức_logic, nếu biểu_thức_logic được đánh giá là true thì thực hiện khối lệnh. Tiếp tục thực hiện khối lệnh cho đến khi biểu_thức_logic là false

int n = 1; while (n < 6) { Console.WriteLine("Gia tri cua n la: {0}", n); n++; } Két quá Gia tri cua n la: 1 Gia tri cua n la: 2 Gia tri cua n la: 3 Gia tri cua n la: 4 Gia tri cua n la: 5


```
CÁU TRÚC DO ... WHILE

int x = 10;
do
{
    Console.WriteLine(x);
    x++;
} while (x < 5);

/*

Két quả:
0
1
2
3
4
*/
```

CẦU TRÚC FOR Sử dụng khi đã biết trước số lần lặp Cú pháp for (biểu_thức_khởi_tạo; biểu_thức_boolean; biểu_thức_tăng) { //khối lệnh } biểu_thức_khởi_tạo: khai báo và gán giá trị ban đầu cho một biến đếm biểu_thức_boolean: xác định điều kiện dừng của vòng lặp biểu_thức_tăng: tăng hoặc giảm giá trị của biến đếm sau mỗi lần lặp

CẤU TRÚC LẶP

- VD1: viết chương trình cho phép người dùng nhập vào số tiền tiết kiệm hàng tháng, lãi suất tháng. Tính và hiển thị số tiền thu được hàng tháng. Chương trình kết thúc khi bạn trở thành triệu phú.
- VD2: viết chương trình cho phép người dùng nhập vào số tiền tiết kiệm hàng tháng, lãi suất tháng, số tháng gửi tiết kiệm. Tính và hiển thị số tiền thu được hàng tháng.

SỬ DỤNG BREAK & CONTINUE TRONG VÒNG LẮP

- Các vòng lặp kết thúc khi biểu thức boolean có giá trị false
- Các lệnh jump cho phép điều khiển thứ tự thực thi các lệnh
 - break: kết thúc vòng lặp (thoát khỏi vòng lặp)
 - continue: chuyển đến lần lặp tiếp theo

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

- Phương thức (method) là một chuỗi các câu lệnh được đặt tên, nhằm thực hiện các tác vụ cụ thể nào đó.
 - Có thể có tham số hoặc không
 - Có thể trả về hoặc không trả về giá trị
 - Được thực thi bằng cách gọi tên phương thức và cung cấp các đối số cần thiết

3. SỬ DUNG PHƯƠNG THỨC

Cú pháp định nghĩa phương thức:

```
diều_khiển_truy_cập
kiểu_giá_tri_trả_về tên_phương_thức
([danh_sách_tham_số])
{
    // thân phương thức
}
```

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

- điều_khiển_truy_cập: quy định cách thức truy cập phương thức
 - private: phương thức chỉ có thể được gọi từ một phương thức khác trong cùng lớp
 - public: phương thức được gọi từ bên ngoài lớp

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỰC

- kiểu_giá_tri_trà_về: chỉ ra kiểu dữ liệu của qiá tri trả về.
 - Kiểu dữ liệu trả về có thể là kiểu dữ liệu nguyên thủy, class, struct, enum...
 - Nếu phương thức không trả về giá trị thì sử dụng từ khóa void

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

- tên_phương_thức: theo quy tắc định danh
- danh_sách_tham_số: được sử dụng để truyền và nhân dữ liêu từ phương thức
- thân phương thức: là một tập các lệnh cần thiết để hoàn thành tác vụ yêu cầu
- Tên và danh sách tham số tạo nên signature (dấu hiệu) của phương thức

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỰC

Gọi phương thức:

tên_phương_thức ([danh_sách_đối_số])

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỰC

Ví dụ:

```
//định nghĩa phương thức
public static int Cong(int so1, int so2)
{
    return so1+ so2;
}
...
//gọi phương thức
kq = Cong(2, 4);
```

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

Trả về giá trị cho phương thức

- · Phương thức có thể trả về một giá trị
- Sử dụng câu lệnh return để trả về giá trị cho phương thức.

```
return giá_tri_tra_vè;
```

- return; //dừng thực thi phương thức
- Nếu không có từ khóa return, phương thức dừng thực thi khi đến cuối khối lệnh

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

Tham số và đối số

- Định nghĩa phương thức xác định tên và kiểu của các tham số (parameter).
- Khi gọi phương thức, ta cung cấp các giá trị cụ thể gọi là đối số (argument) cho mỗi tham số.
- Các đối số phải tương thích với các kiểu của tham số
- Tên đối số nếu được sử dụng trong lời gọi không phải giống như tên các tham số được định nghĩa trong phương thức.

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

```
Ví dụ:
int Square(int i)

{
//luu tham số vào biến cục bộ
int input = i;
return input * input;
}

int numA = 4;
//gọi với một biến int
int productA = Square(numA);
int numB = 32;
//gọi với biến int khác
int productB = Square(numB);
//gọi với một hằng số int
int productC = Square(12);
//gọi với một biểu thức đánh giá là int
productC = Square(productA * 3);
```

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

Truyền tham số cho phương thức

- Các tham số của phương thức có thể được truyền theo các cách sau:
 - Value (giá trj):
 - Reference(tham chiếu):
 - Output
- · Cú pháp khai báo tham số:

```
[ref | out] <kiểu_dữ_liệu> tên_tham_số
```

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC Truyền tham số theo giá trị (mặc định) • Ví dụ: static void Main(string[] args) { int number = 6; AddOne(number); Console.WriteLine(number); } static void AddOne(int var) khi gọi phương thức sau khi gọi

Cấp phát bộ nhớ cho các tham số kiểu giá trị

var++;

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

Truyền tham số theo tham chiếu

• Vi du:
static void Main(string[] args)
{
 int number = 6;
 AddOne(ref number);
 Console.WriteLine(number);
}
static void AddOne(ref int var)
{
 var++;

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC Truyền tham số theo tham chiếu Main() Main() Main() Main() Main() Number 7 AddOne() Var *** khi gọi phương thức Cấp phát bộ nhớ cho tham số kiểu tham chiếu

3. SỬ DỤNG PHƯƠNG THỨC

Truyền tham số output

- Tương tự tham số tham chiếu nhưng tham số output chỉ truyền dữ liệu từ phương thức ra, không nhận dữ liệu vào
- Không cần gán giá trị cho biến trước khi gọi tham số
- Tham số output phải được gán giá trị trong thân phương thức
- Phương thức chỉ trả về 1 giá trị → sử dụng tham số output để trả về nhiều giá trị

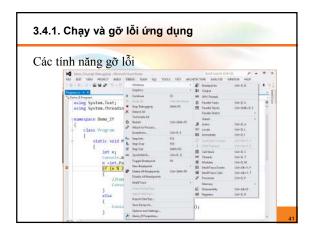
4. Xử lý ngoại lệ và kiểm tra dữ liệu hợp lệ

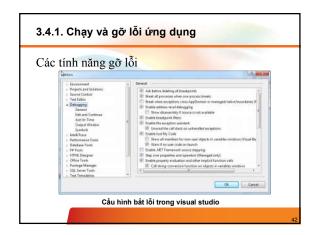
- Chạy và gỡ lỗi ứng dụng
- Xử lý ngoại lệ
- Kiểm tra dữ liệu hợp lệ

3.4.1. Chạy và gỡ <mark>lỗi ứng dụn</mark>g

Các loại lỗi:

- Lỗi cú pháp (syntax error)
- Lỗi runtime
- Lõi logic

3.4.1. Chạy và gỡ lỗi ứng dụng Thiết lập Breakpoint có điều kiện Thiết lập Breakpoint có điều kiện Thiết lập Breakpoint co điều kiện Thiết lập Breakpoint (January Chila) Thiết lập

3.4.2. Xử lý ngoại lệ Ngoại lệ là gì? Ngoại lệ là vấn đề phát sinh trong quá trình thực hiện chương trình (runtime error). Ngoại lệ thường là một điều kiện lỗi hoặc sự kiện khác làm gián đoạn luồng thực thi bình thường của ứng dụng.

3.4.2. Xử lý ngoại lệ

Tại sao phải xử lý ngoại lệ?

- Trong thực tế chúng ta không muốn chương trình dừng lại một cách bất thường
 - → cần phải kiểm soát và xử lý ngoại lệ

3.4.2. Xử lý ngoại lệ

Mục đích của xử lý ngoại lệ:

- Cho phép chương trình tiếp tục thực hiện mà không bị dừng đột ngột khi gặp ngoại lệ
- Thông báo cho người sử dụng vấn đề mà chương trình gặp phải một cách có ý nghĩa
- Kết thúc chương trình một cách có kiểm soát

3.4.2. Xử lý ngoại lệ Cú pháp try { //Các câu lệnh có thể gây ra ngoại lệ } catch { //Các câu lệnh để xử lý ngoại lệ } finally { //Các lệnh thực thi dù có ngoại lệ hay không }

```
3.4.2. Xử lý ngoại lệ
                                              Dùng nhiều
                                              khối catch
     //Các câu lệnh có thể phát sinh ngoại lệ
                                              để bắt các
catch (tên_ngoại_lệ e1)
                                              ngoại lệ
     //code xử lý ngoại lệ
                                              khác nhau
                                              trong trường
catch (tên ngoại lệ eN)
                                              hợp khối try
                                              phát sinh
     //code xử lý ngoại lệ
                                              nhiều ngoại
 finally
                                              lê
     //các lệnh thực thi dù có ngoại lệ hay không
```

3.4.2. Xử lý ngoại lệ

- Các ngoại lệ của C# được biểu diễn bởi các class
- Các ngoại lệ đều dẫn xuất từ lớp System.Exception
- Các lớp ngoại lệ
 - System.ApplicationException: class hỗ trợ các ngoại lệ phát sinh bởi các chương trình ứng dụng
 - System.SystemException: là lóp cơ sở cho tất cả các ngoại lệ hệ thống được định nghĩa trước như FormatExcetption, ArgumentExcetpion...

3.4.2. Xử lý ngoại lệ

Một số ngoại lệ t <mark>hường gặp</mark>	
Tên ngoại lệ	Mô tả
DivideByZeroException	chia cho 0
IndexOutOfRangeException	chỉ số truy cập mảng không hợp lệ
FormatException	định dạng không chính xác của một đối số nào đó
InvalidCastException	lỗi phát sinh khi ép kiểu
OutOfMemoryException	tràn bộ nhớ

3.4.3. Kiểm tra hợp lệ dữ liệu

- Việc kiểm tra dữ liệu người dùng nhập vào đảm bảo tính hợp lệ gọi là kiểm tra hợp lệ dữ liệu (data validation)
- Khi dữ liệu đầu vào không hợp lệ chương trình cần hiển thị thông báo lỗi cho người dùng và có xử lý thích hợp
- Các kiểu kiểm tra hợp lệ: (1) kiểm tra đầu vào bắt buộc (2) kiểm tra đầu vào định dạng số (3) Kiểm tra giá trị nằm trong một khoảng xác định

QUY ƯỚC VIẾT CODE

- Biến cục bộ, tham số: ký pháp Camel chữ thường sau đó viết hoa ký tự đầu
 - Ví dụ: newUser, inputParameter
- · Trường hợp đặc biệt:
 - Chỉ số, biến đơn giản: chữ thường i, j, name
 - Hằng: CHỮ HOA và dấu gạch dưới _: MAX_AGE
 - Biến Boolean chỉ trạng thái: isReady, isFinish
- Các trường hợp khác Ký pháp Pascal : Viết hoa ký tự đầu mỗi từ
 - Ví dụ: AddUser, Color

52